

- участь у конференціях та онлайн-вебінарах та семінарах, які організовані школою;
- можливість віддаленої комунікації з вчителями.

Для батьків:

- оперативно отримувати інформацію про успішність та відвідування дітей;
- контроль засвоєння знань та виконання домашніх завдань;
- пряма комунікація з вчителями.

Підсумовуючи, можна сказати, що впровадження електронного діловодства в закладах загальної середньої освіти сприяє підвищенню ефективності управління навчальним процесом, дозволяє аналізувати й обробляти велику кількість інформації та легко створювати звіти про успішність учнів, а створення електронних журналів і щоденників за допомогою сервісу E-journal — це ефективний інструмент для всіх учасників навчального процесу, за допомогою якого вчителі зможуть легко формувати звіти, а батьки та учні відслідковувати успішність та комунікувати з вчителями.

Я. Марильченко

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННИХ АРХІВНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

Ya. Marylchenko

PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT OF ELECTRONIC ARCHIVAL INSTITUTIONS OF UKRAINE IN THE INTERNATIONAL INFORMATION SPACE

У сучасному світі розвиток інформаційних технологій з кожним днем зростає із неймовірною швидкістю. Найновітніші розробки вже застосовуються в широкому колі споживачів, а серед винахідників повсякчас та безперервно проводиться розробка ще нових і нових технологій. Саме тому задоволення інформаційних потреб користувачів архівних установ потребує змін.

У розвитку комп'ютеризації, що спрямована на розширення інтерактивного доступу до архівної інформації, важливого значення набуває формування електронних архівних ресурсів та впровадження веб- і мультимедійних технологій у створенні музейного середовища та електронного архівування.

Перспективи розвитку інформаційних технологій в архівних установах пов'язані насамперед зі створенням належних умов для розвитку й становлення інформаційного суспільства в Україні. Оволодіння електронним середовищем (ресурсами, технологіями, інструментами) та інтеграція архівних послуг в онлайн-ові соціальні комунікації є важливими завданнями архівної діяльності в сучасному медіапросторі.

З початком повномасштабної війни саме архівні установи, як заклади збереження культурної спадщини країни, опинилися під великою загрозою. І тому в нашій країні постала нагальна потреба в оцифруванні музейних ресурсів. Сьогодні проблеми збереження культурних цінностей та їх передання, популяризації і розвитку культурної спадщини є питаннями національної безпеки України.

На теперішній час, актуальним завданням для робітників музеїв, архівістів та бібліотекарів постало визначення цифрової стратегії — плану або концепції, яка б описувала, як установа використовуватиме цифрові технології, платформи

та інструменти для досягнення своїх цілей, покращення досвіду, підвищення обізнаності відвідувачів і розширення цифрового впливу на громадськість.

Саме тому у 2020 році Державною архівною службою України була проведена розробка Стратегії розвитку архівної справи на період до 2025 року. Поява цієї Стратегії зумовлена посиленням нових викликів, пов'язаних із світовою економічною кризою та пандемією COVID-19, ризиками й загрозами гуманітарного та інформаційного вимірів, а також розвитком технології нового покоління, активізація процесу створення об'єднаних територіальних громад, пошук українським суспільством утвердження національної ідентичності, історичної пам'яті та інвестицій у майбутнє, а також необхідність радикальних змін для підвищення якості та конкурентоспроможності архівної галузі в нових економічних і соціокультурних умовах та поширення позитивного іміджу архівних установ.

Цього ж року, за даними Державної архівної служби України, Голова Укрдержархіву Анатолій Хромов підписав Меморандум про співпрацю між Державною архівною службою України та FamilySearch International (США), метою якого є оцифрування документів Національного архівного фонду України генеалогічного характеру та створення фонду користування на такі документи.

Державні архіви України, як важливі соціально-комунікаційні інститути, що зберігають і надають доступ до національного архівного інформаційного ресурсу, все активніше включаються в «розвиток та підтримку креативних індустрій».

За словами Голови Державної архівної служби України, проголошеними у 2021 році, подальшій «лібералізації доступу до архівів України», упровадженню в їхню діяльність «кращих європейських практик» з метою збереження для майбутніх поколінь не тільки «офіційних документів органів влади, великих підприємств, але й інформаційних баз та даних, вебсайтів, соціальних сторінок, комп'ютерних ігор» і всього того, що є важливим для сучасників та закарбує розуміння нашими нащадками, «як ми жили в цей час», сприяє імплементація нового Закону України «Про Національні архівні інформаційні ресурси, управління документацією та архівами», проект обговорення якого винесено на широкий загал.

Сьогодні ми спостерігаємо безліч прикладів співпраці бібліотек, архівів і музеїв в Україні та за її межами, близького й далекого зарубіжжя. Найбільш поширеними формами співробітництва є: партнерство щодо формування єдиного електронного ресурсу, створення цифрових колекцій на місцевому та регіональному рівні, організація спільних заходів. Особливо в країнах далекого зарубіжжя процеси взаємодії бібліотек, архівів і музеїв уже деякий час розвиваються в межах регіональних, державних та міжнародних програм і проєктів.

Отже, необхідними кроками для сучасних архівів стають впровадження інформаційних технологій в роботу установ та масштабне оцифрування документів. Метою цієї діяльності є забезпечення доступності, збереження та поширення знань і культурної спадщини серед суспільства України та всього світу.

Масштабне оцифрування та впровадження інформаційних технологій в архівну справу мають велике значення й дають такі численні переваги, як збереження та захист культурної спадщини, що вкрай важливо для нашого часу.